

ПУТ У ВЈЕЧНИ ЖИВОТ.

УВОД.

"...Јер су широка врата и широк пут што воде у пропаст, а уска су врата и тужан пут што воде у живот, и мали их је који са налазе" (Матеј 7:13,14).

Да ли Ви вјерујете у многе путе који воде у спасење?

Према многе цркве имају формалан поступак да примају вјеренике у своје редове, њихови обичаји много се разликују. Свака изгледа иде другим путем. Чак и њихово крштење се разликује. Неки само пошкропе а неки залију. Неки подпуно зароњ авају вјеренике под воду на ријеци или језеру. Неке групе крсте дјецу, док други не. Једни вјерују да крштење није потребно уопште. Сви тврде да њихово одобрење долази из Библије, ипак они се широко разликују у њиховој пракси. Да ли је то по Библиском одобрењу за тако велику разлику вјеровања и обичаја? И да ли је то стварно важно, за вас и Бога?

Кад ти размишљаш о успостављању везе с Богом, што теби дилази на ум? Да ли ти замишљаш да посјетиш узбудљиве зборове или слиједити еванђелисте. Или речећемо састанак вјереника или бинго организовано од Цркве? Или можда је само твој једини додир био са вјером преко тврдо-од-врата-до врата еванђелистима или њиховог проповједача?

Са разлицитим и опречним приступима, онда није ни чудо да су неке особе постале осорне према религији уопште. Некима, је идеја да један може живјети вјечно мора стварно бити једна од оних добро-вјерних замисли. За тврдо-чепаве циничаре, крштење може само значити празни вјерски значај или, необичан обичај и предпоставка да је то потребан корак за вјечни живот изгледа безумно. Једни једноставно не знају ништа о томе.

Али што је са тобом? Да ли ти знаш што Библија говори о овоме важном предмету?

Види што је Исус Христос рекао поводом тога: "Нико не може доћи к мени ако га не довуче отац који ме посла; и ја ћу га васкрснути у последњи дан" (Јован 6:44)

То је јасно, доћи к Богу јесте један поступак који је он лично започео, и ми морамо одлучити да прихватимо или одбацимо његов пут који нам се понуди. Ако га прихватимо, онда имамо доређени начин како да слиједимо тај пут. На дан Духова, Петар је упутио оне окупљене на покајање да се морају покајати и да се крсте за опроштење гријеха (Дјела 2:38). Онда ће им Бог дати Духа светог, који ће дати и нама ако ми будемо ишли истим овим кораком, омогућивши нас да живимо новим животом у који смо позвани.

Крштење представља велики значај учињен од једног живог бића које може учинити у свом животу. Помисао једне церемоније, крштење чврсто доказује дубоку промјену једног срца и ума. То значи пуну предају Исусу Христу као нашем Господу и спаситељу.

Бог искрено жели да ми пођемо овом стазом. Кроз апостола Петра Бог нам каже, "Не доцни Господ с обећањем, као што неки мисле да доцни, него нас трпи, јер не

ће да ко погине, него да сви дођу у покајање" (2. Пет. 3:9). Прихваћајући његову понуду омогућава нас да будемо његова дјеца. У Јован 1:12, читамо, "А који га примише даде им власт да буду синови Божији, који вјерују у име његово".

Крштење, како је разјашњено у твојој Библији, јесте много више него помисао да се само повежеш са Црквом или просто вјерским обредом за дјецу. То захтјева зрелу одговорност, донешену последице озбиљног разматрања.

Исус Христос је упозорио свакога онога који жели да иде за њим да "Прорачу на што ће га стати" (види Лука 14:27-33). Крштење је значај величине те обавезе-и главни корак на уски пут који води у живот вјечни.

ПОКАЈАЊЕ: ВАШ ПРВИ КОРАК.

"У оно пак доба гове Јован Крститељ, и учио је у пустињи Јорданској и саворио је, 'покајте се, јер се приближи царство Божије'" (Матеј 3:1,2).

Послије када нас Бог позове, покајање је полазна тачка са нашим односом према њему. Без покајања, ми смо одсјечени од Бога: "Где није окрочила рука Господња да не може спасити, нити је отежало ухо његово да не може чути. Него безаконја ваша, и гријеси ваши заклонише лице његово од вас да не чује" (Исаија 59:1,2).

Ипак, Бог жели да се сви покају и постану његова дјеца (2. Пет. 3:9; Јован 1:12). Да би се ово догодило, Бог у својој великој милости води нас према покајању (Рим. 2:4).

Види како је Петар био употребљен од Бога да савјетује оне које је он позвао. У првој Петровој записаној посланици на дан Духова, он је рекао, "Тврдо дакле нека зна сав дом Израилев да је и Господом и Христом Бог учинио овога Исуса кога сте ви и разапели". Они су молили Петра и оне што су били са њим апостоле, "што ћемо чинити људи, браћо?" Петар им је одговорио, "покајте се, и да се крстите сваки од вас у име Исуса Христа за опроштење гријеха, и примиће те дар Духа светог" (Дјела 2:36-38).

Али што то значи "покајати се?" Тумачење покајања обухваћа: Окренути се са болом од прошлог пута дјелатности; промјена у уму једнога на боље; кајање или скрушеност; жалост због учињеног гријеха са своје-личном осудом; мржња према прошлом гријеху; у подпуности окренути се од гријеха.

Библија описује покајање као искрено признање нашег гријеха и изразити жалост која нас води у промјену наших мисли и става. "Јер жалост која је по Бога доноси за спасење покајање, за које се никад не каје; а жалост овога свијета смрт доноси" (2. Кор. 7:10). Божаствена жалост омогућава нас да видимо како смо подпуно коруптовани као бића и поставља нас да ставимо нашу наду у Бога. То води у дубоку, шивотно-промјену обавезе. Ријечита жалост, са истицањем, јесте плитка и површна, која производи никакву стварну промјену.

У самом корјену, покајање је промјенито. То јесте окренути се од нашег прошлог живота и служити Богу. Петар, у његовом наведеном говору, описује покајање као персонални изражај дубоке и искрене предаје Богу, успијех препознавања и признања што је Исус, наш персонални спаситељ, учинио да нас измири с Богом Оцем (Рим. 5:8-10; 2. Кори. 5:18-20). Покајање нас уједињује с Богом Оцем и Исусом Христом у једно изванредно сродство.

ЧУДО ПОКАЈАЊА.

Раније у нашем сродству с Богом, ми треба да разумијемо да покајање јесте једно чудо. Кроз Библију ми видимо могућност покајања као дар од Бога, могуће је сам о онда када нас Бог привуче к себи. Исус је рекао јасно, "нико не може доћи к мен и ако га не довуче Отац који ме послао..." (Јован 6:44).

То је немогуће било за кога, радити насамом, да би подпуно предао своју или ње ну вољу Богу. Људски ми не можемо схватити дубину промјене коју Бог жели у на шем срцу и души. Нама је потребна помоћ чак да разумијемо што је гријех. Због тога нам Бог даје покајање (Дје. 11:18). У додатку, нама је потребна воља-обадвоје воља и избор-за покајање. Ова добровољност за покајање, такођер долази од Бога. "Јер је Бог што чини у нама да хоћете и учините као што му је и угодно" (Фили. 2:3).

Ипак Бог "који хоће да се сви људи спасе" (1. Тим. 2:4). Он не присиљава да се по каје. Његова благодат и доброта води нас на покајање (Рим. 2:4), али он не чини из бор за нас. Избор је лично наш. Они који изаберу да се искерно покају убрзо схвате да је Бог активан у њиховом животу-радећи са њима да створи дубоку жељу да учине какву год промјену је потребно да се учини да га узадовољимо.

Они желе да науче Божију вољу и оно што он жели од њих. Они уче Богом на дахнуте ријечи, Библију, да боље разумију Божију вољу. Они желе да се покоре Б огу и да живе односећи се на његова упутства.

Искрено учење Божијих ријечи, повезано са јаком вољом да се покори његовој в ољи, убрзо нам дозволи да видимо у нама себичну жељу која доминира понашањ ем и резонувањем у многим оцобама. Ми одпочињемо да распознавамо продирљив и уплив да тај "људски ум", како га Павле зове, има на наше мишљење и понашање (Рим. 8:7). Прије него се можемо покајати, Бог мора да нас покара за наше гријехе (Ј ов. 16:8), помажући нам да схватимо како далеко ми смо били од Божијег пута. М и морамо признати гријех у нама и морамо схватити наше дубоко-укорјењено неприј атељство према Богу.

Да би познали гријех у нама јесте велики корак. Први корак у промјени лоше нави ке или избјегавање лошег става јесте препознавање проблема и признати га да пост оји. Ми морамо настојати да признамо наше гријехе и потврдимо наше гријехе. "Ако п ризнајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти на с од сваке неправде. Ако кажемо да не гријешимо, градимом га лажовом, и ријеч ње гова није у нама" (1. Јов. 1:9,10).

ШТО ЈЕ ГРИЈЕХ?

У данашњем свијету, гријех није популаран предмет. Као друштво ми налазимо за излаз да би се опростили одговорности због нашег дјела. Чујемо гдје стручњаци ка жу, "Он је био слостављан као дијете, стога ми не можемо да га држимо одговорн а за његова дјела". Ми расуђујемо да, ако неко ради нешто, то не мора да буде так о лоше.

Али Бог кроз Библију, иде у дубину срца ствари, јасно означавајући што је гријех за нас: "Сваки који чини гријех и безаконје чини; и гријех је безаконје" (1. Јов. 3:4). На који се закон Јован освнуо? Он је то учинио јасно у другим стиховима његова писм а. "И по том разумијемо да вјерујемо у њега ако заповјести његове држимо. Који го

вори да вјерује у њега, а заповјести његове не држи, лажов је, и у њему истине нема" (1. Јов. 2:3,4). И "Јер је ово љубав Божија да заповјести његове држимо, и заповјести његове нијесу тешке" (1. Јов. 5:3). Гријех је означен преступањем Божијих заповјести и закона.

Зашто ми терба да се бринемо о преступу Божијих заповјести? За то што је наш вјечни живот у питању! Павле је написао "Јер је плата за гријех смрт" (Рим. 6:23). Ми лако видимо гријех као убиство, крађу и прељубу. Ипак, Хрситос је означио значај гријеха укључујући и наше сопствене мисли, а не само наше дјело. Он је рекао да срда, мржња и чезња-наше мисли и став-супростављају се заповјестима против прељубочинства и убијања исто као и наша физичка дјела (Мат.5:22,28; 1. Јов. 3:15).

Ми смо сви промашили циљ. "Јер сви сагријешеше и изгубили славу Божију" (Рим. 3:23). Павле је описао наш пририодни, људски став одвојен од Божијег: "Као што стоји написано: ни једног нема праведна. Ни једног нема Разумна, и ни једног који тражи Бог... Нема га који чини добро, нема ни једног циглог... Њихове су ноге брзе да пролију крв, на путовима је њиховијем раскопавање и невоље, и пута мирнога не познају. Нема страха Божијега пред очима њиховијем" (Рим. 3:10-12, 15-18).

ПОКАЈАЊЕ ЈЕ ПРОМЈЕНА ИЗ НУТРА.

Бог није дрзак, и ако зна да смо ми гријешници. Он, свакако, захтјева да ми предамо нашу вољу њему. Он очекива од нас да донесемо у наш живот његов начин размишљања и да живимо онако како је записано у светим Записима. Он хоће да се ми и ријешимо нашег прошлог мишљења и живота и да постанемо "нови човјек" у мислима, става и карактеру (Ефе. 4:22-24). Он нам каже "обновите дхом ума својега" (стих 23).

Ова опомена значи за нас кроз цијели живот раста и промјене, одпочетим са унутрашњом промјеном-покајање Бог очекује прије крштења. Он тражи од нас да промјенемо срце и правац у животу. "Јер тјелесно мудровање смрт је", каже Павле, "а духовно мудровање живот је и мир" (Рим. 8:6). Ми морамо бити вољни да дозволимо од кривеним ријечима Божијим да промјену наше мисли. То је стварно гдје покајање одпочиње. Покајање је наш персонални избор дозволити Богу да нас промјене изнутра и споља! Јаков је рекао, "Приближите се к Богу и он ће се приближити к вама..." (Јак. 4:8).

Божија милост је велика те ће нам опростити, уз услов да ми напустимо оба наша пута (наше погрешно понашање) и наше мисли. "Нека безбожник остави свој пут и неправедник мисли своје, и нека се врати ка Господу, и смиловаће се на њега, и к Богу нашему, јер прашта много. Јер мисли моје нису ваше мисли, нити су ваши путеви моји путеви", каже Господ" (Иса. 55:7,8).

УЧИ СЕ ДА МИСЛИШ КАО БОГ.

Ако је промјена из нутра, са нашим мислима, право понашање ће слиједити. Богољубно понашање јесте само плод праведног увјерења, жеље, осјећаја и става-резултат наших мисли. Али како ми можемо мислити као Бог? Како ми можемо промјенити наше схваћање? Бог излаже своје мисли и ум кроз своје ријечи Библију. Она садржи његову вриједност, правило и принцип. Ми се учимо да мислимо као Бог са читањем и проучавањем Библије!

Приче 2:1-5 изражавају то чисто: "Сине мој, ако примиш ријечи моје, и заповјести м оје сахраниш код себе, да пази ухо твоје на мудрост, и пригни срце своје к разуму. Ако призовеш мудрост, и к разуму подигнеш глас свој, ако га устражиш као сребро и као сакривено благо ако добро устражиш. Тада ћеш разумјети страх Господњи, и познање Божије наћи ћеш".

Исус је потврдио значај Божијих ријечи као нашег водиља у животу. Он је рекао, " Писано је, не живи човјек о самом хљебу, већ о свакој ријечи која излази из уста Божијих" (Мат. 4:4). Један са искреним покајничким ставом тражећи Божије ријечи за упуства како да живимо.

ПЛОД ПОКАЈАЊА.

У Новом Завјету, покајање приказано од Јована крститеља, који је, "дошао у окол ину Јорданску проповједајући крштење и покајање за опроштење гријеха" (Лука 3:3). Види се да је порука повезана са крштењем, покајањем и опроштењем гријеха. Један не може правилно да говори о овоме без дискусије друга два..

Јован је био популаран међу народом његових дана. Масе су га пратиле, тражећи га да их крсти. Али сви нису били добро дошли од Јована. Неки просто нису имали појма што је крштење. Јован им је рекао: "Породи аспидини! ко вам каза да бјежи те од пњева који иде. Родите дакле родове достојне покајања..." (Лука 3:3,7,8).

Јован је одбио да крсти свакога чудећи их. Али какви су то били плодови које је он захтјевао? Што је он очекивао? Онда су га они упитали, "Шта ћемо дакле чинити?" (стих 10).

Јованов одговор био је јако оштар и објелодањен опис праведног покајања у Библији. Он је показао да право покајање доноси плод: искрен резултат промјене срца. Јован није дао из ријечника значај ријечи покајање и плод. Умјесто он је дао примјер како народ треба да се промјене да би били стварно покајани пред Богом. "Он је од говорио и рече им, 'који има двије хаљине нека даде једну ономе који нема; и ко има хране нека чини тако'. Онда дођоше порезници да их крсти, и рекоше му, 'Учитељ у! што ћемо чинити?' А он им рече, 'не иштите више него што вам је речено'. Питаше га и војници говорећи, 'А ми што ћемо чинити?'

МИЛОСТ, РАД И ПОСЛУШНОСТ.

Као Јован, Исус Христос је рекао да ми морамо родити плод. "И који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род... Тијем ће се мој отац прославити, да многи род родите, и бићете моји ученици" (Јов. 15:5,8).

Неки су збуњени због тога што Христос очекује од нас да родимо плод. Они то тумаче да значи да ми некако треба да зарадимо наше спасење. Зарадити наше спасење, свакако, је немогуће. Спасење је за бадава. Незаслужени дар од Бога. Ми не можемо зарадити спасење у сто живота чинећи добра дјела.

Ми нисмо спашени са нашим радом. Само са жртвованом Христовом проливиеном крви може нас очистити од наших гријеха. Наше мисли не могу постигнути ово, нит и можемо било које дјело да подузмемо. За то што је Христос жив и он активно ради у преокретају код нас, ми ћемо бити спашени са његовим животом.

Павле је рекао чисто: "Али Бог показује своју љубав к нама што Христос још кад смо били гријешници умрије за нас. Много ћемо дакле већма бити крозањ спашени

од гњева кад смо се сад оправдали крвљу његовом. Јер кад смо се помирили с Богом смрћу сина његова док смо још били непријатељи, много ћемо се већма спасити и у животу његову кад смо се помирили" (Рим. 5:8-10). Христос живећи у нама омогућава нас да родимо добар род (Гал. 2:20).

Милост, рад и послушност јесу похвала рађе него противни израз. Ријеч милост долази из Грчке ријечи која значи "дар" или "услуга". Спасење, или вјечни живот, јесте дар који примамо као поклон (Рим. 6:23; Ефе. 2:8,9). Никаква количина рада или напора с наше стране никада не може зарадити вјечни живот. Христос је платио за то са својим властитим животом тако да ми можемо примити дар спасења (Дје. 20:28).

УСЛОВ ЗА ВЈЕЧНИ ЖИВОТ.

Али ипак ту постоји услов. Први је да се покајемо. Покајање нам не зарађује ништа; ми не заслужујемо наклон за то што смо се покајали. Али покајање се захтјева. Зашто? Покајање је један од услова за опроштење (Дје. 2:38). Бог једноставно не ће опростити онима који намјерно гријеше. Павле је написао: "Што ћемо дакле рећи? Хоћемо ли остати у гријеху да се благодат умножи? Боже сачувај! Јер који смо умрли у гријеху како ћемо још живјети у њему?" (Рим. 6:1,2).

Ми морамо промјенити правац у нашем животу како је предходни услов за Примање Божијег дара спасења. Ово је што су обоје Христос и апостоли учили. Павле "проповједах... (ми) се морамо покајати, и да се обрате к Богу чинећи дјела достојна покајању" (Дје. 26:20). Рад показује наше покајање Богу, али то нам никада не ће зарадити било шта од Бога тако да се не би могли хвалити да ми заслушујемо вјечни живот. То не може никада бити.

Бог очекује од нас да уродимо добрим плодом у нашем животу да покажемо покајање и љубав и вјеру к Богу у нама. Јаков је јасно изјаснио, "да је вјера без дјела мртва" (Јак. 2:20,26), и Павле је то учинио јасно да Бог спасава нас са милости кроз вјеру за ту сврху да донесемо добар плод, чак кроз овај добри род не можемо заслужити наше спасење. "Јер сте благодаћу спасени кроз вјеру; и то није од вас, дар је Божији. Не од дјела, да се неко не похвали. Јер смо његов посао, создани у Христу Исусу за добра дјела, која Бог напријед приправи да у њима ходимо" (Ефе. 2:8-10). Зашто ово треба да буде тешко за народ да вјерују и прихвате? Једноставно, ходити као што је он ходио (1. Јов. 2:6).

СВРХА ДОБРОГ РАДА.

Каква је сврха доброг рада? Исус је рекао, "Тако да се свијетли ваше видјело пред људима, да виде ваша добра дјела, и славе оца вашег који је на небесима" (Мат. 5:16). И ако рад нам не зарађује спасење, али то слави, и велича, Бога, и Бог захтјева да га ми слаavimo са начином како ми живимо. Особа која одбија да прихвати рад у свом животу, да ли он то схватио или не, непоштује Бога. "Говоре да познају Бога, а дјелима се га одричу; јер су мрски и непослушни, и ни за какво добро дјело нису добри" (Титу 1:16).

Дали нам рад заради било кад нешто? Откривење 20:12 каже мртвима ће се судити "по дјелима својим". У Јован 14:2,3, ми налазимо Исуса разјашњавајући да ће он "припремити мјесто" за своје слѣдбенике. У долазећем царству Божијем биће разл

ичитих положаја ауторитета и управе коју ће Бог дати онима који побједе (Отк. 2:26; 3:21). Васкрснути свети владаће с Исусом Христом у његовом царству (Отк. 20:4, 6). Кроз покорност Богу, дозвољавајући његовом Духу светоме да нас води, и да живимо животом доброг рада, ми постожемо праведност, побожан карактер који ће нас омогућити да владамо са Христом Исусом.

И ако наш рад не може нам зарадити спасење, оно ће нам одредити нашу награду у његовом царству. Исус је ово разјаснио у својој причи о таланту (Мат. 25:20-29). Наш Господ учинио је јасно у Отк. 22:12 када је рекао, "И ево ћу доћи скоро, и платити свакоме по дјелима његовијем".

У стиху 14 Јован је даље рекао, "Благо онима који творе заповјести његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата и град". Кроз Божију милост, дар вјечног живота је дат онима који доказују своју вјеру у Бога са својом послушношћу.

И рече им, 'никоме не чините силе нити кога да криво оптужујете, и будите задовољни својом платом'" (Лука 3:11-14).

Био је обичај код порезника да узимају више пореза него што је било одређено законски, похлепно пунећи џепове са претеком. Војници су добивали своју плату са великим глобама, стражећи и злоупотребљавајући исти народ који су требали да штите. Пошто ова службена лица нису успјела да виде свој властити промашај, Јован је изабрао примјер који је подрмео њихов темељ, тражећи доказ покајања од срца. Он је тражио персоналне жртве, дати добре воље, која показује искрену бригу према другима. Он им је рекао да погледају сами себе у нутра и да испитају мотив који је погонио њихов став и дјело. Нарочито плод који је Јован тражио код ових људи да покажу бије је промјена у њиховом спољашњем понашању. Ипак, он је изабрао примјер због њихова владања које представља самосмјерност, само служност природно у свима нама.

Исус је разјаснио чисто да промјена мора доћи највише из срца, из наших мисли. Он је рекао, "Што излази из човјека оно погани човјека. Јер из нутра из срца људскога излазе мисли зле..." (Мар. 7:20,21). Онда је он навео начин ових унутрашњих схватања које показују саме себе: "Прелјубе, курварства, убиства, крађе, лакомства, пакости, злобе, лукавства, срамоте, зло око, хуљење на Бога, понос, безумље. Сва ова зла изнутра излазе, и погане човјека". (стих 21-23).

За неке, промјена коју Бог хоће у нама може да изгледа тако непобједива да покајање и преокрет к Божијем путу мишљења изгледа немогуће. И то је поинт. Без Божије помоћи, оно је немогуће. Кад је Христос успоредио улазак у Царство Божије као пролаз камиле кроз иглене уши, ученици су га упитали у чуду, "ко се дакле може спасити?" (Мар. 10:23-26). Исус је одговорио, "људима је немогуће, али није Богу: јер је све могуће Богу" (стих 27). Искрено се покајати, ми се морамо учити да вјерујемо и да се ослонимо на Бога више него на сами себе.

У Лука 18:9-14, Исус је успоредио став једног вањског праведног Фарисеја који је имао повјерење сам у себе у своју праведност са ставом једног покајаног порезника који је праведно схватио свој властити духовни недостатак и гледао је к Богу за помоћ да би био праведан. Исус је разјаснио да Божији опроштај је пружен онима који понизно траже Бога рађе него себе за помоћ покајања и промјену њихова понашања.

ТРАЖИ БОЖИЈУ ПОМОЋ.

Ако ти искрено желиш предати свој живот Господу, тражи његов дар покајања. Кажи му своју намјеру у молитви. Тражи његову помоћ. Немој се ослоњати на свој у властиту способност да оцијениш свој гријех и да га промјениш сам од себе. Ако још ниси постигао навик у редовне молитве и осјећаш се неспретан у молитви, схвати да ће ти Бог у том помоћи. Исус је обећао, "иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се" (Мат. 7:7). Ако ти искрено желиш тражити његове заповјести и упуста из Библије, кажи му.

Вјера у њега јесте кључ. Јеврејима 11:16 каже, "А без вјере није могуће угодити Богу, јер онај који хоће да дође к Богу, ваља да вјерује да има Бог и да плаћа онима којима га траже". Твој је дио да чиниш по вјери, онда вјеруј Богу да ће ти одговорити на молитву. Ово је један од најглавнијих корака у твом цијелом животу. Немој занемарити! Узми времена и говори са Богом.

Сада да размотримо значај крштења.

СЛИЈЕДИТИ ИСУСА ХРИСТА ПРИМЈЕР.

"Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нијесам дошао да покварим, него да испуним. Јер вам заиста кажем: докле небо и земља стоји, не ће нестати ни најмањег слова или једне титле из закона док се све не сврши" (Мат. 5:17,18).

У Матеју 16:6, Исус је упитан што се треба чинити да се добије вјечни живот. Он је одговорио, "Ако желиш ући у живот, држи заповјести" (стих 17). Онда је Исус набрао већину од Десет Заповјести да је било јасно на које заповјести он је мислио: "...не уби", "не чини прељубе", "не кради", "не свједочи лажно", "поштуј оца и матер", и "воли ближњег својег као сам себе" (стих 18,19).

Данас ће ти неки људи рећи да одржавање заповјести је испуњено у Христу, тако да се више не морају одржавати. Да сада видимо што је Исус рекао поводом тога. "Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке. Нисам дошао да покварим, него да испуним" (Мат. 5:17).

Неки покушавају да обору његову намјеру, једноставно изјављујући са тумачењем што значи да закон није био укинут све док Христос није дошао и укинуо га. Они то тумаче "испунити" као "донијети крај" "укинути" или неку другу истозначајну ријеч за "укинути". У ствари они кажу да је Исус рекао "Ја сам дошао да укинем закон, и ли га укинути".

Исус, на другу руку, рекао је да, "докле небо и земља стоје, не ће нестати ни најмањег слова или зареза" (стих 18). Он је рекао да ће закон остати све док се све не сврши. Пошто испуњење многих библиских пророчанства о Христову другом доласку треба се још испунити (пророчанство се још није испунило), стога знамо да закон још није укинут.

Истинска ствар јесте да је Исус говорио народу који је вјеровао у одржавање свих Десет Заповјести. Он је потврдио потребу за свима који дођу к њему да тако чине. У Матеју 5:7 Исус је разјаснио каква је Божија намјера за Десет Заповјести да се одржавају. Чинећи ово разјашњење, он је испунио пророчанство о самом себи из Исаије 42:21. "Господу је био мио ради правде његове, учини закон великим и славним".

ЗНАЧАЈ ИСПУНИТИ.

Ријеч испунити у Матеју 5:17 значи "допунити" или "учинити пуним", "напунити пуним" или "подпуним". Исус је дошао да увелича, или испуни сасвим, значај Божијег закона. Исус је учио, да ако човјек пожели другу жену да је тај већ учинио прљуб у у срцу свом престављајући Исусову величину свих Десте Заповјести. Он је разјаснио пун значај заповјести. Он је показао да он очекује више него правно, слово-закон на приступ; он је такођер очекивао покорни, попустљив ум.

Исус је даље разјаснио: "Ако ко поквари једну од овијех најмањих заповјести, и научи тако људе, најмањи назваће се у царству Божијем; а ко изврши и научи, тај ће се велики назвати у царству Божијем" (стих 19). Јасно је, испунити не значи укинути.

ДАЛИ ЈЕ ПАВЛЕ ПРОМЈЕНУО ИСУСА ХРИСТА НАУКУ?

Друго погрешно слично схваћање јесте да је павле успоставио ново јеванђеље, једно које не захтјева слиједити Христов примјер или бити покоран закону. Али Новог Закона апостоли, који су персонално били учени од Исуса, у ствари не слажу се са таквом идејом.

Јован каже: "По том разумијемо да вјерујемо у њега, ако заповјести његове држимо. Који говори, 'вјерујем га', а заповјести његове не држи, лажов је и у њему истине нема. А који држи ријеч његову, у њему је заиста љубав Божија савршена; по том познајемо да смо у њему. Који говори да у њему стоји, и тај треба тако да ходи као што је он ходио" (1. Јов. 2:3-6).

Павле је сам побио ову погрешну идеју, говорећи, "Угледајте се на мене, као и ја на Христа" (1. Кор. 11:1). Далеко од осуде закона, Павле је рекао, "Тако је дакле закон свет и заповјест света и праведна и добра. Јер имам радост у закону Божијему по унутрашњем човјек у" (Рим. 7:12,22).

Ми морамо избјегавати читавајући наше властите идеје у Библију. Наш спаситељ је упозорио против вјеровања у наше сопствене идеје умјесто закона Божијега: "... Ови људи уснама ме поштују, а срце њихово далеко стоји од мене. Али узалудо ме поштују учећи наукама, заповјестима... Добро укидате заповјест Божију да свој обичај сачувате" (Мар. 7:6-9).

Ми, исто, морамо бити сигурни да слиједимо Христов примјер умјесто наше властите идеје.

КРШЕЊЕ ВОДОМ И ПОЛАГАЊЕ РУКУ.

"Кад пак вјероваше Филипу који је проповједао јеванђеље о царству Божијему и о имену Исуса Христа, крстили су се људи и жене" (Дјела. 8:12).

Послије кад се један покаје, следећи му је корак крштење водом, главни принцип Исуса Христа (Јевр. 6:1,2). Онај ко жели да иде путем у вјечни живот мора разумјети и узати удјело у овом основном обреду-крштењем водом и полагање руку- да добију свети Дух.

Ријеч крстити и крштење потјече из Грчке ријечи баптизо, што значи "умочити или загнури". Уронити значи "уронити и одмах брзо изронити". Уронити значи, "загнури особу, тако да се покрије водом подпуно". Из ових описа, то је јасно да зароњавање јесте библиски начин крштења. Крштење са зароњавањем симболизује наш

у смрт и погреб. Изроњавање из воде по крштењу означава васкрснуће у нови живот у Христу. (Рим. 6:3-5).

Види како је Филип крстио ушкопљеника из Етијопије. Њих двојица дошли су к од ријеке, "и сиђоше оба до воде, и Филип и ушкопљеник, и крсти га". И онда су "и зашли из воде". (Дјела. 8:38,39). Зашто су њих обојица отишли у воду? Зато да је он могао крстити ушкопљеника са загнурањем подпуним у воду. Онда, су изашли из воде, и ушкопљеник је могао да одпочне нови живот у христу.

Исус је заповједио својим сљедбеницима, "Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и сина и светог Духа" (Мат. 28:19). Када свештеник Божји зарони некога у воду, чинећи симбол погребња "старог човјека", он ово ради у име, или о добрење Исуса Христа. Он такођер постави особу у, нови однос с Богом.

СМРТ И ПОГРЕБ.

Крштење показује нас да смо одпочели уједињење са Христом у смрти. То описује Христову смрт, исто као нашу властиту симболичну смрт и погреб. "Или не знате да сви који се крстимо у Исуса Христа, у смрт његову крстимо се? Тако са њим погибосмо крштењем у смрт..." (Рим. 6:3,4).

У Божијим очима ми смо "уједињени заједно жличном Његовом смрти... знајући ово да се стари наш човјек разапне с њим, да би се тијело грешно покоравало, да више не бисмо служили гријеху" (стих 5,6).

Али ми смо одкупљени-повраћени-из ропства гријеха жртвовањем Исуса Христа (1.Пет. 1:18); Отк. 5:9). Пошто смо одкупљени Богом, ми сада припадамо њему. "Јер сте скупо купљени скупо. Прославите дакле Бога у тијелима својим и у душама својим, што је Божије" (1.Кор. 6:20).

Пошто смо ослобођени од ропства гријеху у ропство праведности, ми више не служимо гријеху (Рим. 6:18). Наш нови пут мисли јесте један који носи плод покајања (Гал. 5:22,23). Како је у Галатима записано: "А који су Христови, распеше тијело са састама и жељама. Ако у духу живимо, по духу и да ходимо" (5:24,25).

ВАСКРСНУЋЕ У НОВИ ЖИВОТ.

Крштење не само да описује нашу смрт у гријеху, већ такођер описује наш почетак васкрсења у нови живот у Христу. "...Као што уста Христос из мртвије славом Оцином, тако и ми у новом животу да ходимо" (Рим. 6:4). Једном кад смо крштени и постављене руке на нас, Бог нам даје Дух свети као "залог" за нашу коначну промјену у духу и вјечни живот (2. Кор. 1:22). Крштење, онда, јесте само симбол покопа нашег самог себе и почетак нови живот као послушна слуга Божји.

Павле је успоредио наш нови живот као промјена руха: "Јер који се год у Христа крстисте, у Христа се обукосте" (Гал. 3:27). Ми се обучемо, или ставимо, сами себе са Христом са промјеном новог става, дјела и навика са правим једним. Колашанима 3:12 каже, "Обуците се дакле као изабрани Божји, свети и љубазни, у срдачну милост, доброту, понизност, кротост и трпљење".

Наш нови живот води нас даље путем који коначно води у вјечни живот и наш улаз у царство Божије на васкрснућу, када се Христос врати на земљу. "Јер кад смо једнако с њим, једнаком смрћу, бићемо и васкрсењем" (Рим. 6:5).

Примјети да ће наше васкрснуће бити у будуће, у које вријеме ми ћемо се промјенити у дух (1. Кор. 15:15,52). Чак ако ми неможемо да схватимо што то значи промјенити се у дух, ми се можемо ослонити на Јованове ријечи у 1. Јов. 3:2: "Љубазни, сад смо дјеца Божија, и још се не показа што ћемо бити; него знамо кад се он покаже, бићемо као он, јер ћемо га видјети као што јест".

ДА ЛИ ДЈЕЦА ТРЕБА ДА СЕ КРСТЕ?

У Колашанима 2:11,12, покајање је успоређено са обрезанјем. "У коме и обрезани су били обрезанјем нерукотвореним, одбацивши тијело гријеха меснијем обрезанјем Христовијем, закопавши се с њим крштењем..." Апостол Павле такође каже, у Римљанима 2:29 да је обрезанје "срца".

Физичко обрезанје-кирушко скидање мушкарца кожицу са уда, или обрезање-доказ за Абрахамове потомке да су они у уговору са Богом. Обрезање срца служи сличној сврхи. Кад ми промјенемо наш став мишљења и понашања, ми доказујемо нашу покорност Богу и наш Новог Завјета уговор са њим.

И ако је Павле показао крштење са праксом физичког обрезанја, он није мислио да се дјеца требају крстити. Исус је благословио малу дјецу, али ово је било другачије од крштења (Мар. 10:13-16). Не као физичко обрезанје, које је било учињено у младости (1. Мој. 17:12), крштење треба да чека док ми не дозријемо довољно да бисмо схватили значај покајања. озбиљност крштења често чини једну одлуку за оне којима и су зрели.

ПОСТАВЉАЊЕ РУКУ.

Слиједећи корак нашег пута у вјечни живот јесте примање Божијег светога Духа, који долази са "плагањем руку", како је то описано у Јеврејима 6:2. Из записа, ми видимо да крштење у води који слиједи обред са полагањем руку, у које вријеме ми примимо свети Дух. Дјела Апостолска, 19:6 каже, "И кад Павле метну руке на њих, сиђе свети Дух на њих..."

Дјела Апостолска 8:12, показује да, "Људи и жене" у Самарији, кад су схватили, покајали су се и крстили се. Ипак, свети Дух нису примили док Петар и Јаков нису се помолили и метнули руке на њих. Стих 15-17 каже: "који су сишли и помолили и се Богу за њих да приме Духа светога у име Исуса Христа. Јер још ни на једнога није био дошао, него су само били крштени у име Господа Исуса. Тада апостоли метнуше руке на њих, и они примише светога Духа".

Ми видимо да је свети Дух дат онима са молитвом и стављањем руку од Богом изабраних свештеника, који служе као његови представници.

ЗАШТО НАМ ЈЕ ПОТРЕБАН СВЕТИ ДУХ?

Каква је улога Божијег светога Духа у нашем животу? Сами од себе не можемо настојати, борећи се и молећи се искрено за побједу над гријешном навиком, јер увјек подбацимо. Послије крштења и постављање руку, исти Дух који нас води на покајање продужује са радом у нама много јаче помагајући нам да видимо и побједимо наш гријех и погрешке.

Пошто је немогуће побједити са одржавањем Божијих заповјести у пуном духовном смислу сами по себи, Исус је рекао да ће он послати светога Духа да нас води и помаже. (Јов.14:16-18). Кад ми учинимо све са наше људске стране да будемо послушни, Бог нам да кроз њега свети Дух, накнадну помоћ која нам је потребна да будемо послушни у његовој истини и да имамо чисту савјест изражавајући побожну љубав (Дјела 5:32; Јов. 16:13; Тимо. 1:7). Његов свети Дух помаже нам да побједимо нашу слабост и себичне жеље људске нарави (Рим.7:13-20). То нас омогућава да служимо Богу у духу и истини (Јов. 4:23). То нам даје утјеху за вријеме проблема и допушта уму Христову да ради у нама (Фил. 2:5). Кроз то Бог нас надахне и води нас, и чини нас његовом властитом дјецом (Рим. 8:13,14; 1. Кор. 2:10,11).

Савладати наш уобичајни гријех и себичну природу то не долази од једном. То је животни процес, често пута захтјева велики напор. Апостол Павле, више од 20 година последије његова чудноватог преокрета, описао је своју непресталну борбу да би побједио вражију жељу у себи. Ти себични захтјеви били су тако јаки да их је он назвао други "закон" који ради у њему. "Јер знам да добро не живи у мени, то јест у тијелу мојему. Јер хтјети имам у себи, али учинити не налазим. Јер добро што хоћу не чиним, него зло што не хоћу оно чиним... Налазим дакле закон, кад хоћу добро да чиним, да ме на зло гони. Јер имам радост у закону Божијему по унутрашњему човјеку; али видим други закон у удима својим, који се супроти закону ума мојега, и заробљава ме законом греховнијем који је у удима мојим (Рим. 7:18-23).

Али Павле је примјетио да, са помоћи Божијег Духа, та гријешна природа може се спријечити. "Јер ако живите по тијелу, помријешете; ако ли духом послове тјелесне морите, живјешете (Рим. 8:13).

Неки погрешно мисле да, када је једна особа крштена, да онда Бог предузме и уради све. Ово је завођење и опасна помисао. Бог очекује од нас да се супростављамо гријеху и настојимо да његов Дух буде активан дио нашег живота. У 2. Тимотија 1:6, Павле је спотицао Тимотија да "подгријева дар Божији који је у теби како сам метнуо руке на тебе", показујући да ми имамо персоналну одговорност за наше спасење. Тимотије је требао да "подгријева" Божији Дух-не само да сједи и да Бог ради остало. Павле је поновио у Филиплјанима 2:12 да ми морамо сами радити на нашем властитом спасењу са страхом и дрктањем.

ДАЛИ МИ ХОЋЕМО ДА БУДЕМО КРШТЕНИ СА ВАТРОМ?

Јован крститељ објавио је да ће Месаја доћи и да ће крстити "са Духом светијем и огњем" (Мат. 3:11). Неки вјерују да они требају да приме овакво крштење огњем. За разумјети што је у ствари јован говорио, сад да видимо из близа ове записе. У стиху 8 Јован је тражио доказ од Фарисеја и Садукеја доказ њихова покајања од гријеха, провести употребу двију метафора да би довезао свој циљ кући. Прво, он је ословио, кад дрво не рађа добар плод оно се посјече из корјена и у огањ се баца и (стих 10). Исус је поновио ову основу у Матеју 7:19.

Јованов други метафор био је превијавање пшенице. Превијавање значи одвајање пшенице од љупе и пљеве. Јован је овај пут описао како ће Исус поступити са људима који не донесу плод. "Њему је је лопата у руци његовој па ће отријебити гумно своје и скупиће пшеницу своју у житницу, а пљшву ће сажећи огњем вјечним" (Мат. 3:12).

Оба два примјера показују главне предмете Библије, да Бог жели да ми будемо као Христос и да родимо плод! Због овога Исус је обећао вјечни живот, што је и порука јеванђеља. Они који одбију да се покају и промјену свој пут мишљења би ће прогутани огњем (Мал. 4:1).

Говорећи о ставу гријеха, Исус је изјавио: "А страшљивима и невјернима и поганима и крвницима, и курварима и врачарима, и идолопоклонцима, и свима лажовима, њима је дијел у језеру што гори огњем и сумпором, које је смрт друга" (Отк. 21:8). "И који се не нађе у књизи живота, бачен би у језеро огњено".

Ово језеро огњено јесте друга смрт. Крштење огњем, за непокајане, и није у ствари нешто што би ми стварно жељели искусити.

ЧУДО ПРОМЈЕНЕ.

Божији свети Дух ради у нама помагајући нам промјену и производи плод у нашем животу. Галатима 5:22,23 наводи плод Божијег Духа-љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вјера, кротост, уздржање; па то нема закона-ово постаје изразитије видљивим у нама док растемо духовно.

Производити плод праведности много је важно. То је такођер потребно за нас да схватимо да захвалност тога плода припада Богу. Павле је изразио Филибљанима да он жели признати Богу са "немајући своје правде која је од закона, него која је од вјере Исуса Христа, правду која је од Бога у вјери" (Фил. 3:9). Види исто да је Павле вјеровао у Бога да учини праведан плод у њему, знајући, "Јер је Бог што чини у вама да хоћете и учинити као што му је угодно" (Фил. 2:13).

Кад Бог позове нас да будемо његова дјеца, Он уведе промјену у нас из нашег бившег поносног, себичног, непослушног пута. Он нас учини са обновом, са промјеном, нашег ума. Павле је рекао Римљанима, "не владајте се по овоме вијеку, него се промјените обновљењем ума својега, да бисте могли кушати које је добра и угодна и савшена воља Божија" (Рим. 12:2). Павле је изразио да овај преокрет није одједанпут. То захтјева напредак промјене у нашим мислима и изгледу који трајно подсјећа на начин како живимо. Ми постајемо жртва жива, света, угодна Богу; то да буде ваше духовно богомољство" (стих 1).

Павле такођер опомоње, "Јер ово да се мисли међу вама што је и у Исусу Христу" (Фил. 2:5). Он је описао оба двоје став и понашање које ће бити видљиво у преокретном уму: "Испуните моју радост, да једно мислите, једну љубав имате једнодушну и једномислени: Ништа не чините уз пркос или за празну славу; него понизношћу чините један другог већег од себе. Не гледајте сваки за своје, него и за друге" (стих 2-4). Имајући ум Христов јесте нешто што чини чудо за преокретај могућим.

Симболичан значај крштења јесте дубок. То представља обоје опроштење гријеха и нови живот у Христу. То треба да промјене наш живот за увјек. Ипак, овај благослов долази по великој цијени. Исус Христос жртвовао је свој властити живот тако да ми можемо постићи наш кроз опроштење нашег гријеха.

ОПРОШТЕЊЕ ГРИЈЕГА

"И Петар рече, 'покајте се, и да се крстите сваки од вас у име Исуса Христа за опроштење гријеха...' (Дјела 2:38).

Како се нама опрашта, и гдје крштење и Исус Христос пристају? Библија каже Бог о прашта наше гријехе и погрешке. Кроз вјеру у Христово жртвовање, наш је цијели гријех и грешке које смо сакупили подпуно су уклоњене. Ми смо онда подпуно чисти у Божијим очима (Дјела 22:16). Бог је праведан, и он може опростити праведно. То је утјеха знати не само да нам је опростио неше гријехе, већ их подпуно заборави. "Јер њу бити милостив неправдама њиховијем, и гријеха и безакоња њиховије не њу више спомињати" (Јев. 8:12).

Давид је био испуњен одушевљењем над Божијом пуном милости и опроштење м. Он је написао, "Него колико је небо високо од земље, толико је милост његова к онима који га се боје. Колико је исток далеко од запада, толико удаљује од нас безакоња наша" (Псалм 103:11,12).

Кроз пророка Исаију, Бог нам је рекао о опроштењу које слиједи када се покајемо и окренемо се к њему: "Уми те се, очистите се, уклоните злобу дјела својих испред очију мојих. Престаните зло чинити... Ако ваши гријеси буду као скерлет, постаће бијел као снијег" (Исаија 1:16-18).

Павле је рекао јасно да неправда не ће наслиједити царство Божије (1.Кор. 6:9). Он је онда разјаснио како смо ми очишћени и учињени праведни пред Богом: "И овакви сте били неки; него сте опрани и посвећени и оправдани именом Господа нашега Исуса Христа и Духом Бога нашега" (стих 11). Исус Христос очистио је цркву "да је освети очистио је купањем воденијем у ријечи" (Ефе. 5:26).

Ово прање накупљене прљавштине нашег гријеха јесте симболизовано са крштење м. Прије него се Павле крстио, Ананија је рекао, "И сад што окљеваш? Устани и крсти се, и опери се од гријеха својих и признај име Исуса Христа" (Дје. 22:16). Са зароња вањем нашег цијелог тијела под воду, ми смо симболично подпуно опрани. Вода је само симбол. У стварности, прање и уједињење с Богом јесте крв Исуса Христа, нашег спаситеља (Рим. 5:8-10); Дјела 20:28). Без његовог жртвовања, наш гријех не би био опран.

ОСТАВИТИ КРИВИЦУ ИЗА.

Срећом, Бог не држи запис са добрим дјелима на једној страни и лоша једна на другој страни. Наша кривица чисто избрисана од свих гријеха ако ми признамо и покајемо се од наших гријеха и тражимо опроштење. "Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти нас од сваке неправде" (1. Јов. 1:9). Ни добра дјела, нити физичко настојање од самог себе, никад не може да одплати Богу за диван дар праведности и очишћење наших гријеха.

То је нормално да се ми осјећамо кривим кад згријешимо, и тежак осјећај казне за прошли гријех често се појави. Кривица, не треба нас опомињати као истрошени пртљаг вукући нас доље. Кривица може проузроковати осјећај заосталости и љутње. Кад се покајемо, Бог подпуно опрости наш гријех, и ту стога не треба да буде разлог осјећаја кривице у колико не гријешимо поново. Чак и онда, ми се одмах морамо покајати, тражити да нам Бог опрости и острани гријех из нас. Бог, у својој бескрајној милости, употреби Христово жртвовање да покрије и уклони наш гријех и кривицу.

Бити увјерен у Божији опрштај, речено нам је да "Приступимо с истинитијем срцем у пуној вјери, очишћени у срцу од зле савјести, и умивени по тијелу Водом чистом" 9Јов. 10:22). Чиста савјест јесте један најљепши дар који Бог даје својој дјечи.

Краљ Давид био је човјек по срцу Божијему (Дјела. 13:22). Он није био подпун, али је он настојао да спречи гријех који га је раздвајао од Бога. У Псалму 139:23,24 Давид се молио, "Окушај ме, Боже, и познај срце моје, испитај ме, и познај помисли моје. И види јесам ли на злом путу, и води ме на пут вјечни". Он се такођер молио: "одврати лице своје од гријеха мојих, и сва безакоња моја очисти. Учини ми, Боже, чисто срце, и Дух твој понови у мени" (Псалм 51:9,10).

КАКО ЈЕ ГРИЈЕХ ОПРОШТЕН?

Гријех је преступ Божијег светог закона (1. Јов. 3:4). Казну коју смо ми заслужили ијех јесте смрт (Рим. 6:23). Овај разлог-и-учинак средства јесте сталан и самокретан. Смртну казну ми морамо платити. Ми не можемо скочити са десеток спрата грађевине, узалудно покушати ломити закон гравитације, без плаћања казне за наше дјело. У истом смислу, кад ми преступимо Божији духовни закон, смртна казна за учинак мора се платити. Опроштење не значи уклоњање казне наших гријеха, већ пребацивање казне са нас на другога који је способни и који пристаје и плаћа ту казну умјесто нас. Питање је, ко плаћа ту казну?

Пошто смо сви гријешни и казна смрт виси о свакоме, Бог је знао да је спаситељ потребан и да умре за гријехе цијелог свијета. Види Пртове ријечи: "Занући да се про падљивијем сребром или златом нисте искупили... Него скупоцјеном крвљу Христовом као безазлена и пречиста јагњета, који је одређен још прије постања свијета, а ја вио се у посљедне вријеме вас ради" (1. Петр. 1:18-20).

Апостол Јован говори о Божијој великој љубави према нама и жртвовању Исуса Христа који је платио казну за наш гријех, омогућивши нам опроштење могућим. "И он очишћа гријехе наше, и не само наше неги и свег свијета" (1. Јов. 2:2). И "По том се показа љубав Божија к нама што Бог сина својега једнороднога посла на свијет да живимо крозањ. У овоме је љубав не да сми ми показала љубав к Богу, него да је он показао љубав к нама, и пола сина својега да очисти гријехе наше" (1. Јов. 4:9,10). Пошто је он поставио праведан примјер и, као исти син Божји, живио је једним безгрјешним животом у тијелу, Исус Христос постао је праведна жртва за људски гријех.

ПРАВИЛНА ЉУБА И ЖРТВОВАЊЕ.

Невјеројатно је истина та "јер Богу омиље свијет да је и сина својега једнороднога дао, да ни један који га вјерује не погине, него да има живот вјечни" (Јов. 3:16). Чак што је више чудно јесте да нас Бог воли чак док смо били гријешни; док смо још бил и под смртном казном кад нас је позвао да се обратимо (Рим. 5:8).

Исус Христос има дубоку, жарку жељу да помогне човјечанству да дијели вјечност с њима (Мат. 23:37). Павле каже да ми морамо, "Гледати на начелника вјере и свршитеља Исуса, које мјесто одређене себи радости претрпи крст, не марећи за срамоту, и сједе с десне стране пријестола Божијега" (Јов.12:2).

Било је све али не радост да се прође кроз шибање и разапињање, један невјеројатни брутални и мучилачки поступак убиства. Исаија 52:14 је прорекао да ће Христос изглед бити "Нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије". Псалм 22:1-20 описује неке од мисли и осјећајних болова Исусових суочених када је издржавао своју издају и смрт. Ипак он је имао духовно схваћање да види прошлост његове властите муке према радости да буде вјечно са другима који ће и

забрати пут у вјечни живот (Јев. 12:2). Он је добровољно прихватио клетву, смртну казну намјењену нама, "... поставши за нас клетва, јер је писано, проклет сваки који виси на дрвету..." (Гал. 3:13).

Исуса Христа жртвовање било је подпуно да ни један гријех било икад учињен много велик или много мали за Бога да га опрости. (Псалм 103:3). Павле је назвао себе грешником, ипак Бог га је употребио моћно последије његова преокретаја (1.Тим. 1:15). Кроз књиге псалтира, крањ Давид је величао Божију милост. Он је видио Божију милост бескрајну, ипуњавајући земљу (Псалм 119:64).

Овакви примјери давају наду. Није важно каква је наша прошлост или гријех по искреном покајању и крштењу Бог обећава подпуно опрштење. Људски заснована научна психологија може нас учинити да се осјећамо добро сами по себи и да поправимо наш изглед али ни један од ових љуских подухвата, ипак, не могу да опросте гријех и подпуно да уклони духовну казну повезану са тим. Само Христово жртвовање моше коначно очистити и опрати нас.

ЗАКОПАВАЊЕ ПРОШЛОСТИ

Кад Бог заборави наш гријех, онда и ми морамо то учинити исто. Са нашим старим гријехом закопаном у гроб како је то описано са крштењем, ми не требамо ићи назад и ископавати га. Разматрајући симбол обухваћен, то би било слично гробо-крадици. Бог није гробо-крадљивац, стога не жели ни да ми будемо.

За неке, гробо-крађа у форми продужавања узбуђења око прошлог гријеха Моше изгледати као покајање. Свакако, Бог жели покајање а не покорност. Бог не жели да ми наш стари гријех бацамо њему у лице са продуженим висењем у њему. Он очекује да ми имамо повјерење у њега и његову вољу да ће он подпуно опростити и заборавити.

Ми треба да се учимо на нашим грешкама, али једном кад смо то учинили, ми их требамо оставити закопане у прошлости. Ми ходимо у "новом животу" (Рим. 6:4). Појединац који ради тако, у Божијим очима, постаје нова особа, неки подпуно постану исто као да никада нису гријешили.

То је важно да би ми сами себе видјели тако. Ми морамо мислити на будућност. Павле је изразио овај појам у Филипљанима 3:13,14 говорећи, "...једно пак велим, што је остраг заборављам, а за онијем што је напријед сажем се. И трчим билези, к дају горњега знања Божијега у Исусу Христу".

Сад кад смо видјели како је опроштај могућ кроз Христово праведно жртвовање, ми треба да разумијемо како ми морамо остати на правцу. У слиједећој глави ми ћемо видјети како требамо стајати на путу вјечног живота.

ПРОДУЖИТИ ПРАВАЦ

"Покајте се дакле, и обратите се да се очистите од сријеха својих, да доведу времена одмора од лица Господњег" (Дјела 3:19).

Крштење и сродне кораке које ми морамо подузети само су почетак пута у вјечни живот. Прије него стигнемо на наш коначни циљ, међутим, то су километри пута који требамо прећи. У овој глави ми ћемо се осврнути на неке етапе нашег пута откр

ивена са нашом путном мапом, Библијом. Сјети се да ми путујемо уским путем (Мат . 7:14). Чист појам сврхе и правац може нам помоћи да останемо на путу.

Кад ми одговоримо на Божији позив кроз покајање и крштење, многе благословене могућности очекују нас. Наш ум ће се промјенити. Ми ћемо расти у мудрости, знању и разумјевању (Приче 2:1-11). Ми ћемо се учити да мислимо и радимо као Бог што ради и мисли.

Искушење ће доћи и жртве ће се тражити (Мат.10:35-39). Искушење помаже нам да постижемо побожан карактер. Јаков полубрат Исуса Христа, каже, "Сваку радост имајте, браћо моја, кад падате у различите напасти, знајући да кушање ваше вјере гради трпљење. А трпљење нека дјело довршује да будете савршени и цијели без и какве мане" (Јак. 1:2-4).

Исус Христос нас је упозорио да прорачунамо шта ће нас коштати ходећи овим путем: "И који од вас који хоће да зида култу не сједе најприје и не прорачуна, што ће га стати, да види имали довољно да доврши? Да не би кад постави темељ не буде у могућности да доврши, сви који гледају стану му се ругати. Говорећи, овај човјек поче зидати, и не може да доврши" (Лука 14:28-30). Говорећи о једном могућем следбенику који жели да постави услове на своју обавезу, Исус је рекао, "ни један није приправан за царство Божије који метне руку своју на плуг па се обзире натраг" (Лука 9:26).

Исто као мала дјеца учећи се ходати, ми можемо бити колебљиви у почетку, срљајући у овом новом путу живота. Напасти и искушења са којима ћемо се супрочити по некада ће нас спотакнути да срљамо и падамо. Али сјети се да Бог и Исус Христос су ту поред нас да нас утјеше и помогну у сваком кораку пута. Наша је дужност да покушамо да будемо одрасли Хришћани. Павле је рекао: "Јер који се год храни млијеком, не разумије ријечи правде, јер је дијете. А савршених је тврда храна, који и мају осјећања другијем учењем обучени за разликовање добра и зла" (Јев. 5:13,14).

Живјети Божијим начином то треба да буде наша предност. Ми морамо без престанка, "иштите најприје царства Божијега, и правде његове" (Мат. 6:33). Кључ који нам може помоћи да стално будемо оријентисани према Божијем путу живота обухваћа чисто молитве и проучавање Божијих ријечи. Како је већ примјећено у овој књижици, дружење са осталим вјереницима може бити изванредно охрабрење да живимо о нашим новим животом посвећеном Богу. У Матеју 7:21, Исус је рекао, "Не ће сваки који ми говори, 'Господе, Господе, ући у царство Божије, него онај који чини вољу оца мојега који је на небесима".

Изражавајући слободу избора, ми изабирамо што ћемо радити, али Исус чисто очекује од нас да ми учинимо наш дио да останемо вјерни њему. Како је разјашњен о раније, ми морамо донијети плод у нашем животу који је угодан Богу.

КРШТЕЊЕ У ДУХОВНО ТИЈЕЛО.

Један није крштен у једну секту или доминацију. Него, један постаје члан духовног тијела Христова (1. Кор. 12:27); Ефес. 2:19-22). У 1. Кор. 12:13 ми налазимо да "једнијем духом ми се сви крстисмо у једно тијело, били Јевреји или Грци, или робови, или сами своји; и сви се једнијем духом напојисмо".

Ово тијело ес зове Црква Божија (Дјела 20:28). Чланови су у ту цркву доведени од Бога са искреним покајањем и крштењем и није одабрано од човјека или људске организације. Грчка ријеч за "цркву" јесте "Еклесија" (Еклесија) што значи "позвани јед

ни". Просто речено, Бог позива оне које он изабере из овога друштва да буду дио његове духовне цркве.

Исус је рекао, његови слѣдбеници, или ученици, треба да се уче (Мат. 28:19,20). У Ефежанима 4:11-13 Павле каже, "И он је дао једне апостоле, а једне пророке, а једне јеванђелисте, а једне пастире и учитеље, да се сви приправе за дјело службе, на сазидање тијела Христова, докле достигнумо сви у јединство вјере и познања сина Божијега, у човјека савршена, у мјери раста висине Христове".

Мо овдје видимо да Црква као тијело Христово има обавезу и одговорност да помогне Хришћанима растући духовно, које захтјева заједнички рад под вођством позваних и вјерних свештеника Божијих. Бог нас савјетује да настојимо у јединству и да познамо потребу један према другоме (1. Кор. 12:12-25; Ефец. 4:1-3).

Наћи цркву, или позвану групу вјереника, међу којима можеш учити праву доктрину и дружити се с њима једног мишљења јесте важно да останемо на путу к вјечно м животу. Јеврејима 10:24,25 говори нам, "И да разумијемо један другога у подбуњивању к љубави и добријем дјелима. Не остављајући скупштине своје, као што неки и мају обичај, него још другога савјетујући и толико већма колико видите да се приближује дан судни".

Ми у Уједињеној Цркви Божијој познајемо потребу да створимо могућност за Божији народ да се окупља и прима библиско упуство и дружење. Окупљени редовно с Божијим народом јесте важна помоћ теби да растеш духовно.

Информације гдје можеш наћи у близини скупове Уједињене Божије Цркве могу се наћи на крају ове књижице. Посјетиоци су стално добро дошли!

КРАЈ ПУТА: ЦАРСТВО БОЖИЈЕ.

Сад да видимо неколико ствари о доласку царства Божијега и вјечном животу, крај нашем духовном путовању. Ми се можемо сјетити да царство Божије јесте срж јеванђелске поруке коју је Исус Христос учио. Марко 1:14,15 каже да је, "дошао Исус у Галилеју проповједајући јеванђеље о царству Божијему, говорећи, 'изиђе вријеме и приближи се царство Божије покајте се и вјерујте јеванђеље'". Када је Христос накратко дошао на земљу последије његова васкрснућа, он је Продужио да говори својим слѣдбеницима о царству Божијему (Дјела 1:3).

Исус Христос ће се вратити на земљу да успостави царство Божије. "И седми анђео затруби и посташе велики гласови на небесима говорећи: 'поста царство свијета Господа нашега и Христа његова и цароваће вијек вјекова'" (Отк. 11:15).

Царство Божије биће дословно царство владајући свијетом, замјењујући све људске управе и власти, "...Бог ће небески подигнути царство које се до вијека не ће расути, и то се царство не ће оставити другом народу; оно ће сатрти и укинути сва т а царства, а само ће остати до вијека" (Данило 2:44).

Ранији Хришћани били су чврсто уперили своје очи на будуће царство Божије. Павле је рекао, "И Господ ће ме избавити од свакога зла дјела, и сачуваће ме за своје царство Божије..." (2. Тим. 4:18). И Дјела Апостолска 8:12 тумаче нам да је ово био главни разлог да вјерују у Божију истину и да се крсте: "Кад су вјеровали Филип у који је проповједао јеванђеље о царству Божијему и о имену Исуса Христа крстил и су се људи и жене". Ми, такођер, требамо "вјеровати у јеванђеље" (Мар. 1:15).

МИ ЂЕМО НСЛИЈЕДИТИ СВЕ.

Данас, ако ми останемо вјерни Богу кроз наш живот, ми ћемо дијелити са Христом улогу краљева и свештеника у његовом долазећем царству (Отк. 1:6). Ми можемо гледати у напред да постанемо Дух и да живимо вјечно (1. Сол. 4:14-17; 1. Кор. 15:50-54). Као његова васкрснута дјеца, ми ћемо наслиједити све ствари од Бога (Мат. 5:5; Отк. 21:1-7; Јев. 2:6-8).

Чак и ако је то стално могуће, у овом животу, да се одрекнемо Господа и да изгубимо наше спасење, Бог нам говори да је наше спасење обезбеђено. За оне који су вољни да предаду свој живот њему, Бог нуди ову дивну перспективу у Ефесцима 1:13,14. "Кроз којега ви, чувате ријеч истине, јеванђеље спасења својега, у које вјеровасте и запечатисте се светијем Духом обећања. Који је залог нашљедства нашега за избављење течевине на хвалу славе његове".

Докле год ми активно тражимо Божију вољу и дозволимо његовом светом Духу да ради у нашем животу, наше коначно спасење је загарантовано. Да, Бог обећава да нам помогне на сваком кораку нашега пута, на сваком заокрету пута, ако се покајемо, имајући вјеру у њега да ће нам опростити наше гријехе, да се крстимо и да гледамо к њему и његову долазећем царству.

ШТА САД?

Сада знаш што требаш да чиниш, дали ћеш нешто учинити, или ћеш пропустити овај драгоцен позив од Бога и занемарити? Кроз пророка Исаију, Бог нам је упутио позив и обећање: "Тражите Господа, док се може наћи; призивајте га, док је близо. Нека безумник остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врате ка Господу, и смиловаћу се на њега, и к Богу нашем, јер прашта много" (Исаија 55:6,7).

У 2. Солуњанима 2:13-15, Павле је написао, "А ми смо дужни свагда захваљивати Богу за вас, браћо љубазна Господу! што вас је Господ од почетка изабрао за спасење у светињи Духа и вјери истине. И које вас дозвољава јеванђељем нашијем, да добијете славу Господа нашега Исуса Христа. Тако дакле, браћо, стојте и држите уредбе којима се научисте или ријечју или из посланице наше". Ако Бог позове тебе, хоће ли ти реаговати?

Апостол Петар је написао, "За то, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинити ово не ћете погријешити никада. Јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега Исуса Христа". (2. Пет. 1:10,11).

Ово је само једини пут у живот вјечни.

Крај.